

Varför MOTH?

Mycket av naturvårdsarbetet inom EU styrs av art- och habitatdirektivet, som syftar till att bevara europeiska naturtyper som riskerar att försvinna. I Sverige finns ett 90-tal sådana naturtyper. En del av dem täcker stora arealer, som våra barrskogar. Andra har en mycket begränsad utbredning.

Direktivet säger att medlemsstaterna ska se till att alla de utpekade naturtyperna har gynnsam bevarandestatus. Vart sjätte år ska varje land redovisa hur läget utvecklats.

I Sverige finns goda kunskaper om barrskogarna, eftersom de sedan lång tid tillbaka följs upp av Riksskogstaxeringen. Om många mindre vanliga naturtyper utbredning och status vet vi däremot alltför lite. Till exempel de naturtyper som finns på naturbetesmarker eller har en hög andel ädellövträd.

Projektet MOTH – en förkortning för *Demonstration of an integrated North-European system for monitoring terrestrial habitats* – har utvecklat metoder för uppföljning av mindre vanliga naturtyper. Projektet drivs av Institutionen för skoglig resurshushållning vid Sveriges lantbruksuniversitet i Umeå. MOTH pågår 2010–2014 och finansieras till hälften av EU:s miljöprogram LIFE+, till hälften av Naturvårdsverket.

Genom att kombinera data från fält och flygbild kan vi beräkna naturtypernas areal och bevarandestatus. Information från enskilda ytor redovisas däremot inte. Data från MOTH ingår i 2013 års svenska rapportering enligt art- och habitatdirektivet.

MOTH

Skoglig resurshushållning, SLU

901 83 Umeå

Projektledare: Hans Gardfjell

070-620 17 06

MOTH

ökar kunskapen om
mindre vanliga naturtyper

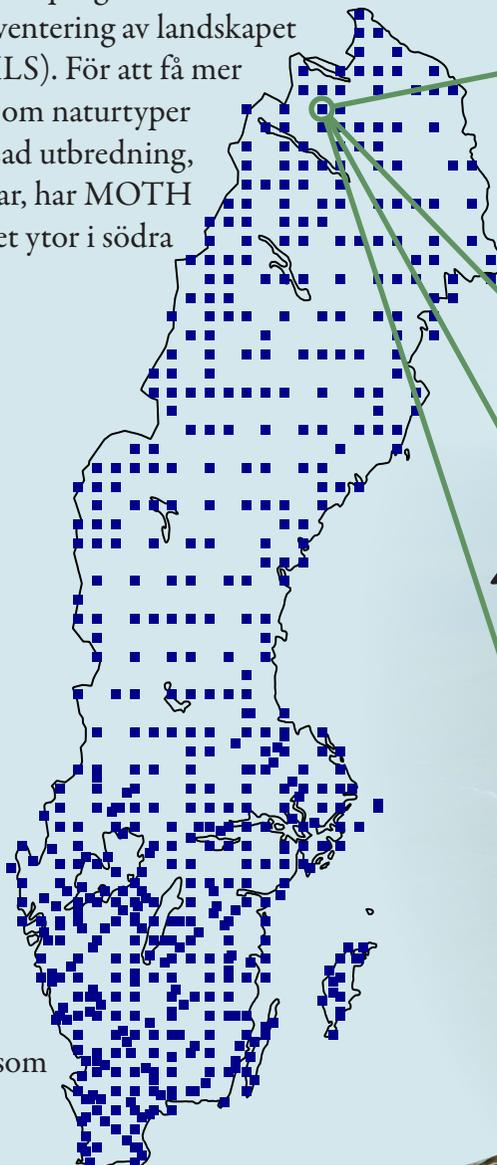
Produktion: Skogsfruns naturinvenieringar. Tryck: Tryckeri City i Umeå AB 2013.

En riktad inventering i flera steg

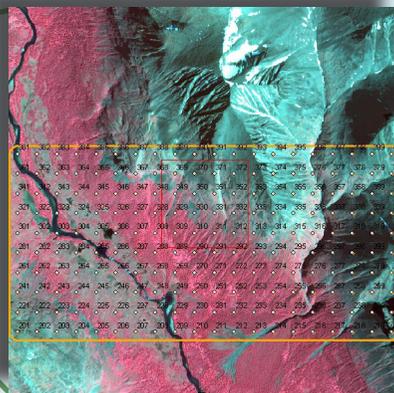

1 MOTH inventerar provytor över hela Sverige. Grunden är de fasta 5x5km-tytor som ingår i programmet Nationell inventering av landskapet i Sverige (NILS). För att få mer information om naturtyper med begränsad utbredning, som lövskogar, har MOTH utökat antalet ytor i södra Sverige.

Kartan visar de 498 ytor som analyserats 2010–2013.

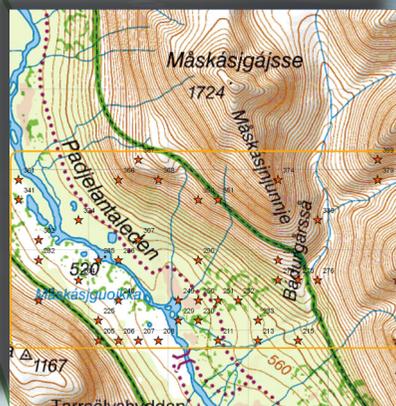
2 På en flygbild över varje provyta läggs 200 punkter ut enligt ett förutbestämt mönster.

3 Flygbildstolkare granskar varje punkt och bedömer vilka naturtyper som finns.

4 De punkter som verkar innehålla intressanta naturtyper kan väljas ut för fältbesök.

5 Fältpersonal tar sig till de utvalda punkterna med gps. Naturtyperna och deras bevarandestatus bedöms noggrant.

